

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cojocaru Nicolae,
în cauza civilă la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală
administrare fiscală Centru împotriva lui Cojocaru Nicolae, intervenienți accesorii
SC ”Imperial Com” SRL și CNAS, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Călărași
cu privire la încasarea sumei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Cojocaru Nicolae, fiind menținută hotărârea din
07 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 22 august 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare
fiscală Centru, reprezentat de către șeful adjunct al Direcției generale, Iurie Șișianu,
s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Cojocaru
Nicolae, intervenient accesoriu SC ”Imperial Com” SRL cu privire la încasarea
sumei de 1 318 128,38 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune (f.d. 1-3, vol.
I).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, Direcția generală administrare
fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat, la 06 ianuarie 2017, a depus o cerere
privind intentarea acțiunii civile în procesul penal, în cauza de învinuire a
inculpatului Cojocaru Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 244 alin.
(2) lit. b) din Codul penal. Prin sentința din 22 iunie 2017 a Judecătoriei Strășeni,
sediul Călărași, Cojocaru Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru
săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, iar
conform prevederilor art. 364 alin. (8) din Codul de procedură penală, i-a fost
stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale
- 50000 lei în folosul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere

în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și de tipul de proprietate pe un termen de 2 ani. Acțiunea civilă înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea procedurii judiciare civile.

Potrivit cererii de chemare în judecată, Cojocaru Nicolae, în calitate sa de fondator și administrator al SC "Imperial Com" SRL, prin includerea în documentele contabile și fiscale a unor date vădit denaturate, a diminuat impozite și taxe pentru perioada de activitate 01 iunie 2011 - 30 decembrie 2012, în sumă de 1 299 162 lei, ce urmau să fie achitate în bugetul public național, conform deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 271 din 23 aprilie 2013.

Astfel, prin acțiunile sale, Cojocaru Nicolae a prejudiciat bugetul public național cu sumă totală de 1 318 128,38 lei (1 160 650,61+157 477,77) și anume: impozite, taxe și amenzi în sumă de - 1 160 650, 61 lei (1 299 162,00 - 138 511,39 achitată); penalitatea pentru neachitarea sumelor diminuate potrivit deciziei nr. 271 din 23 aprilie 2013 - 157 477,77 lei; și suma achitată de către SC „Imperial Com” SRL după data de 23 aprilie 2013 conform deciziei nr. 271 din 23 aprilie 2013 - 138 511,39 lei.

Reclamantul consideră că, vinovăția și prejudiciul cauzat bugetului public național de către Cojocaru Nicolae sunt probate prin sentința pronunțată de Judecătoria Strășeni, sediul Călărași la 22 iunie 2017, care a devenit irevocabilă după pronunțarea la 18 aprilie 2018 a deciziei Curții Supreme de Justiție.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat încasarea de la Cojocaru Nicolae a sumei de 1 318 128,38 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infrațiune.

Prin încheierea din 29 august 2019 a Judecătoria Strășeni, s-a dispus admiterea parțială a cererii reclamantului cu privire la asigurarea acțiunii civile, dispunându-se aplicarea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, Cojocaru Nicolae, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 1 318 128,38 lei (f.d. 28, vol. I).

Prin încheierea din 15 iunie 2020 a Judecătoria Strășeni sediul Călărași, s-a respins examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului SC "Imperial Com" SRL (în procedura simplificată a falimentului) către Cojocaru Nicolae cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat creditorilor, cu acțiunea inițială a Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru, către Cojocaru Nicolae, intervenient accesoriu SC "Imperial Com" SRL cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infrațiune (f.d. 124-127, vol. I).

Prin decizia din 21 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a menținut încheierea din 15 iunie 2020 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (f.d.77-83, dosar copie).

Prin hotărârea din 07 octombrie 2020 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, s-a admis acțiunea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru. S-a încasat din contul lui Cojocaru Nicolae în bugetul public național, reprezentat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru, suma de 1 318 128, 38 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin infrațiune. S-a încasat din contul lui Cojocaru Nicolae, în beneficiul statului suma de 25 000 lei cu titlu de taxă de stat de la plata căreia reclamantul a fost scutit. În privința măsurilor de asigurare aplicate în temeiul încheierii din 29 august 2019 Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, instanța a hotărât ca acestea sa-și păstreze efectul până la executarea

hotărârii judecătorești în temeiul art. 180 alin. (3) din Codul de procedură civilă (f.d. 140, 143-148 vol. I).

Prin decizia din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Cojocaru Nicolae, fiind menținută hotărârea din 07 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în temeiul sentinței de condamnare pronunțate în privința lui Cojocaru Nicolae, acțiunea civilă formulată de Serviciul Fiscal de Stat, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se expună instanța în procedură civilă (f.d. 15-19, vol. I). Totodată, instanța a conchis că fapta ilicită, comisă cu vinovăție de către apelant, constă în evaziunea fiscală a întreprinderii, prin tănuirea unor obiecte impozabile, dacă suma impozitului care trebuia să fie plătită depășește 1500 unități convenționale, fapt constatat în cadrul dosarului penal.

Astfel, potrivit contului curent generalizat în privința SRL ”Imperial-Com” SRL, s-a constatat că prin acțiunile sale, Cojocaru Nicolae a prejudiciat bugetul public național în sumă totală de 1 318 128,38 lei, prejudiciu calculat reieșind din urmările prejudiciabile ale faptei comise de către Cojocaru Nicolae împotriva satului Republica Moldova (1 160 650,61+157 477,77) și anume, impozite, taxe și amenzi în sumă de - 1 160 650, 61 lei (1 299 162,00 - 138 511,39 achitată); penalitatea pentru neachitarea sumelor diminuate prin decizia nr. 271 din 23 aprilie 2013 - 157 477,77 lei; și suma achitată de SC „Imperial Com” SRL după 23 aprilie 2013, conform deciziei nr. 271 din 23 aprilie 2013 - 138 511,39 lei (f.d. 23-24, vol. I).

La 03 august 2021, Cojocaru Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea uneinoi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-a indicat în mod repetat faptul că suma solicitată de reclamant în prezenta acțiune, a fost validată în cadrul procesului de insolvență.

La 22 octombrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cojocaru Nicolae este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 mai 2021 și expediată participanților la proces la 02 iunie 2021 (f.d. 34, 35, vol. II), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul a fost înregistrat la 03 august 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs înaintată de Cojocaru Nicolae.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cojocaru Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru